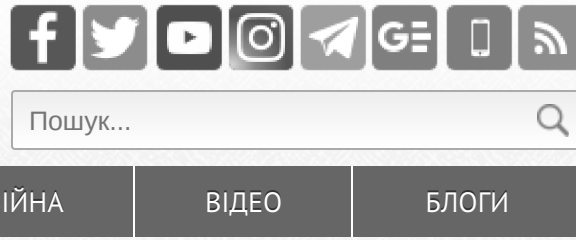

Топ-теми:

- Арешт Єрмака
- Корупційна мафія Міндіна в Енергоатомі
- Напад Росії на Україну

НОВИНИ	КОНФЛІКТИ	ПОЗИЦІЯ	ДУМКА	ПОДІЇ	ВІЙНА	ВІДЕО	БЛОГИ
Голосня	Сторінки	Конфлікти	Політика				

Що варто знати про президента Петра Порошенка. Про війну з Тимошенком, дружбу з Ющенком, роботу у Януковича і корупційні скандали

Читати на англійській

Додати на бачок

Додати на десктоп

Що варто знати про президента Петра Порошенка. Про війну з Тимошенком, дружбу з Ющенком, роботу у Януковича і корупційні скандали

«Вибори в один тур – і Путін не нападтиме». Саме ця неймовірно вдала виборча технологія штабу **Петра Порошенка** вкупі з очевидним бажанням українців якнайшвидше покінчити із періодом невизначеності принесли впевнену перемогу на президентських перегонях одному з найбагатших громадян України. Інфантильне прагнення українців негайно перекласти усю відповідальність на чвергового месією-ратівника переважили усі аргументи проти. Допомогло, зрештою, й те, що єдиний більш-менш реальний конкурент Порошенка – Юлія Тимошенко – жодної іншої емоції, окрім роздратування, у більшості українців не викликала.

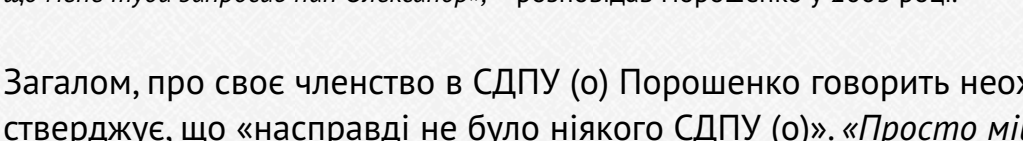
Порошенкові не завадило ані багате та пістряве політичне минуле, ані сумнівний союз з Дмитром Фірташем, ані співпраця з Віктором Януковичем. Більшість виборців чомусь вперто сприймають його як «нове обличчя» у політиці. Проте Петро Олексійович – обличчя далеко не нове. І хоча б заради його політичну біографію варто почитати – для того, щоб розуміти, чого варто очікувати від нового президента України.

IPress.ua пропонує згадати важливі віхи політико-бізнесової кар'єри Петра Порошенка.

Соратник Віктора Медведчука

У політику капіталіст Порошенко прийшов у 1998 році – як соціальний-демократ. Точніше – як член СДПУ (о). Партію якимраз тоді очолив Віктор Медведчук і саме він почав кооптувати до складу не натов відомий та популярний партії політичних важкоатомників на чиглаті Леоніда Кравчука та Євгена Марчука. А також грошових мільйонів на чиглаті Петра Порошенка.

За словами самого Петра Олексійовича, до СДПУ (о) його запросив соратник тодішній Медведчук Олександр Зінченко – людина, яка згодом, у 2005 році, звинуватить Порошенка та інших «любох друзів» президента Ющенка у корупції.

Олександр Зінченко, Петро

Порошенко. Фото: zinetna.com

«Я йшов в борбні стосунки з паном Олександром, і заради його вперше в ефірі сказати те, що мій шлех в політику, а не жаль, опираюся на дуже незначний стверін в СДПУ(о), фракції парламентській. Це була саме тота, що мене туди запросив пан Олександр», – розповідав Порошенко у 2003 році.

Загалом, про своє членство в СДПУ (о) Порошенко говорить неохоче і навіть стверджує, що «насправді не було ніякого СДПУ (о)». «Просто мій друг Віктор Коралів, який був знайомий із Зінченком і Плучниковим, запропонував мені йти до парламенту. Мовляв, чи не хочеш ти увійти до них у список на певних фінасових умовах? Я був готовий. Але подейнало, що відповідно до конституційного акту Віницької області. І якщо я пройду, то буду просити, щоб зрешті повернули. Я пройшов. Грації не повернули. З цього було родуто сало. Але я ніколи не вступав у партію СДПУ (о)», – заявив він в інтерв'ю Forbes.

Втім, твердження «я ніколи не вступав у партію СДПУ (о)» – неправда. Адже у тому ж таки 1998 році Петро Порошенко став членом керівного органу партії – політбюро, що в принципі не можливо без наявності партійного квитка.

Засновник Партії регіонів

У 2000 році Порошенко залишив СДПУ (о) та створив за допомогою глави тогочасної президентської адміністрації Леоніда Кучми Володимира Литвина – спочатку депутатську групу «Солідарність» у парламенті, згодом – Партію солідарності України. Під патронатом Литвина Порошенко навіть намагався стати координатором парламентської більшості, однак невдало.

Восени цього ж року Порошенко об'єднав свою «Солідарність» із ще кількома політичними проєктами – Партією регіонального відродження України Володимира Рибачка, Партією праці Валентина Ландіка, партією «За красиву Україну» Леоніда Черновецького та Всеукраїнською партією пенсіонерів. Новостворена організація отримала назву Партія регіонального відродження «Трудова солідарність України». Співголосами партії стали Володимир Рибак, Валентин Ландік та Петро Порошенко.

В 2001 році ПРВ «ТСУ» була переіменована у Партію регіонів, а головою став Микола Азаров. На той час Петро Порошенко уже відійшов від «регіоналів», зробивши ставку на Віктора Ющенка. Хоч теплі приятні стосунки з Миколою Азаровим та рядом старожилів зберіг досі.

Петро Порошенко, Микола

Азаров. Фото: doyou.com.ua

До речі, саме Петро Порошенко у 2004 році ввів на сцену Майдана Азарова у помаранчевому шаліку, намагачись таким чином ввести його в команду переможців. У 2012 уже Азаров допоміг Порошенкові стати міністром у своєму уряді. Тому Микола Янович може не переживати за долю своїх активів в Україні – при президентів Порошенку вони будуть надійним захистом. І сам экс-прем'єр та його син-нардеп, вочевидь, можуть спокійно навідуватися до України.

Любий друг Віктора Ющенка

Ще перебуваючи в Партії регіонального відродження Петро Порошенко нав'язав тісні стосунки з Віктором Ющенком, який став хрещеним батьком його доньок.

У складі 2000-ої частини «Солідарність» Порошенко, яку він так і не влив остаточно у ПР, став керівником новоствореного виборчого блоку Ющенка «Наша Україна». Сам Петро Олексійович став керівником штабу «НУ». Під його керівництвом «Наша Україна» перемогла на парламентських виборах, набравши 23,57 % голосів і здобувши 70 мандатів у Верховній Раді. Однак сформувати коаліцію під прем'єрство Ющенка Порошенкові не вдалося.

Саме тоді, до речі, до «Нашої України» прибився давній партнер Порошенка по Партії регіонів Леонід Черновецький, майбутній «космічний мер».

На той час почав формуватися союз між Ющенком та «донецькими», які прагнули розширити свій вплив за межі регіону. Йшлося навіть про те, що на президентських виборах 2004 року «дони» підтримають саме Ющенка. Однак це не входило у плани президента Кучми та глави його адміністрації Медведчука. В результаті, донецький губернатор Віктор Янукович став прем'єр-міністром та претендентом на президентський пост від партії влади. Ющенко був змушений йти на вибори як опозиціонер.

Остаточно зіпсувала стосунки Ющенка та «донецьких» брутальний зрив з'їзду «Нашої України», який мав відбутися 31 жовтня 2003 року у Донецьку. У місті Ющенка зустріли біг-бордин, на яких він був зображений у нацистській формі, а зал, де мав відбутися з'їзд, заповнили «тітушки». Фактично, це було перша масштабна демонстрація методів, якими Партія регіонів користувалася наступні десять років.

У донецьку разом з Ющенком перебував тоді й Порошенко. Згодом усі охочі могли послухати викладений в інтернет запис розмови між Порошенком та тогочасним керівником «45 каналу» та переконатися, що «канал чесних новин» таки справді чесний, оскільки не показав як його власник «раком по барикадах» лаявся.

Сам Петро Олексійович стверджував, що частина розмови – це правда, хоч загалом залиш було сфальсифіковано.

У 2004 році Порошенко став одним з керівників президентської виборчої кампанії Ющенка, а його «45 канал» – основним її рупором. В процесі Петро Олексійович відвідав з позиції керівника штабу Романа Безсмертного, замінивши його на свого давнього партнера Олександра Зінченка. Який – забігаючи наперед – у вересні 2005 року, пішовши у відставку з посади керівника Секретаріату Президиату, звинуватив Петра Порошенка у корупційній діяльності.

Війна з Тимошенком

Після перемоги Віктора Ющенка Петро Порошенко розраховував очолити уряд, однак протрав боротьбу Юлії Тимошенко і змушений був задовольнитися посадою секретаря РНБО. Там Петро Олексійович намагався сформувати такий собі «паралельний уряд», який би конкурував з Кабінетом Тимошенко. Більше того, 22 лютого 2005 року Ющенко підписав указ, за яким РНБО отримала право контролю над силовим корпусом та судейською гілкою влади.

Низка видимих та підклімихних конфліктів з ЮТВ закінчилася згаданою уже прес-конференцією Олександра Зінченка.

Наслідком скандалу стали відставка уряду Тимошенко, яку Віктор Ющенко звинуватив у корупції та непрофесіоналізмі, а також звільнення Петра Порошенка з РНБО.

Ось як описувала те, що відбулося тоді Юлія Тимошенко:

«...Я кинула все і підїхала до президента. Я з ним спілкувалася за 20 хвилин до того, рокового прямого ефіру, коли він відправив уряд у відставку. Я сіла поряд з ним, я взяла в свої руки його руку. Я сказала: «Вікторе Андрійовичу, до ефіру залишилося декілька хвилин, до прес-конференції...» Я кажу: «Вікторе Андрійовичу, я вас просто прошу! Я не знаю, як слова ті знайти, не руйнуйте надії людей! Не руйнуйте авторитет нашої революції, не руйнуйте надії людей на моральність, чесність і справедливість! Давайте зараз вийдемо до преси рука об руку разом, подивимось в ці камери і скажемо, що поки ми разом, стабільність у цій країні є гарантованою».

Мені в якийсь момент просто здалося, що президент одразу у своєму намірі. Але він знає, як є ррр... В що хвилину унівався Петро Олексійович Порошенко без будь-якого запрошення, без будь-якого ступку. Він весь був, перепороху, у соплях і слюзях, і він почав кричати, що тільки що з нього зняли депутатство, що це було підтримано фракцією Блоку Юлії Тимошенко, що це є зрадники, це є люди, які його буквально прибили з Верховної Ради, і все це, чесно кажучи, виглядало комічно...»

Після цього на кілька років Порошенко сховався у тінь. Залишаючись при цьому, одним з найвпливовіших людей в оточенні президента. І лише в 2007 році повернувся у публічну політику у статусі голови Ради НБУ.

Потім була посада міністра закордонних справ у другому уряді Тимошенко, яку міністр Порошенко демонстративно ігнорував...

Корупційні скандали

Про бурхливу діяльність Петра Порошенка на посту секретаря РНБО нещодавно написав журналіст «Української правди» Сергій Лещенко.

Ось один епізод, описаний ним:

«Дізнавшись про зазіхання команди Тимошенка на МВС, Порошенко разом з тодішнім лідером Соцпартії Олександром Морозом домоглися від Ющенка перестановки. Так, МВС відійшов до Луценка, якого Порошенко підкріпив своїм кумом Олександром Бондаренком, а Турчинов отримав посаду голови Служби безпеки України. Так само Порошенко мав свою людину в керівництві Генеральної прокуратури – куратором сілства в ранзі заступника генерального прокурора був його товариш Віктор Шокін. Контроль Порошенка над правоохоронним і судейським блоком зрештою обернувся для нього звинуваченнями в організації політичних переслідувань та переділу бізнесу. Серед десятка історій ми згадуємо три найяскравіші, де безпосередньо фігурувало прізвище Порошенка...

...Арешту голови Донецької обласної ради Бориса Колеснікова навесні 2005 року передувала розмова з Петром Порошенком. Хронологія тих подій у викладі обох сторін конфлікту однакова і відрізняється лише мотливами вчинку. Порошенко аргументував свою поведінку бажанням попередити донецького політика, тоді як сам Колесніков зважив про намір взяти його в заручники з метою відібрати в Ріната Ахметова низку металургійних активів.

...Зрештою, Колесніков був звільнений в липні 2005 року, що декілька місяців слідство в його справі затулює, а восени Ющенко, оби врятуватися під уламками помаранчевої команди, був змушений укласти пакт з Януковичем».

Одним з тогочасних «жертв» активності Петра Порошенка мав стати чинний дніпропетровський губернатор Ігор Коломойський: «Коломойський починовав це наміром подвійного секретаря Рабзебу допомогти своєму товаришу, російському бізнесмену Костянтину Григорішину отримати контроль над низкою об'єктів, які були в управлінні Коломойського, а також змусити власника «Приватбанку» відмовитися від зазіхань на Нікопольський завод феросплавів, продаж якого Пінчуком бізнесменам патронували Порошенко з Григорішином».

Міністр Януковича

Петро Порошенко залишався одним з небагатьох представників так званого «помаранчевого табору», хто не втратив позиції після перемоги на президентських виборах Віктора Януковича. Навпаки: поки його заклятий опонент Юлія Тимошенко та близький соратник Юрій Луценко перебували за ґратами, Порошенку у 2012 році спокійнісінько йде працювати в уряд Миколи Азарова.

«Ірешня, яке в ухвалив, ймовірно, ухваляються кілька разів у житті і даються нелегко... Поставивши на одну чашу терезів особисті політичні амбіції, а на іншу – ситуацію в економіці... Я вирішив», – написав Петро Порошенко на своїй сторінці у Facebook, пояснюючи, чому погодився на пропозицію Віктора Януковича.

Петро Порошенко, Віктор

Янукович. Фото: ondisite.blogspot.com

Широка, єдине, чим займав'явся Порошенко на посаді міністра економічного розвитку і торгівлі, це ініціативою підняти ввізні мита на імпорти автомобілі – задля захисту вітчизняних автовиробників. Чільним з яких тоді був і Петро Олексійович...

Тендерний чемпіон

За даними Журналу «Forbes Україна», який з 2011 року публікує рейтинг «набагатіших українців», За роки президентства Віктора Януковича Петро Порошенко збільшив свої статки удвічі – до \$1,6 млрд у 2013 році.

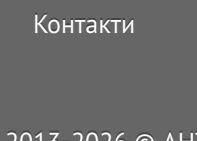
Не в останню чергу це сталося завдяки тому, що компанії, які пов'язують з ним, систематично вигравали державні тендери. Лише у 2012 році за даними «Forbes Україна» вони отримали з державного бюджету 1 мільярд 136 мільйонів гривень. Мізер, у порівнянні з майже 79 мільярдів, заробленими компаніями Ахметова, та 38 мільярдів, спожитими старшим сином Віктора Януковича. Однак достатньо, щоб підозрювати, що для попередньої влади Петро Олексійович був, як мінімум, не чужою людиною.

Власне, подальшу історію Петра Порошенка українці мають пам'ятати. На парламентських виборах 2012 року Порошенко стає депутатом ВР, а після відмови Віктора Януковича від підписання Угоди про асоціації – одним з лідерів Євромайдану. При цьому, Петро Порошенко вміло дистанціювався від опозиційної трійки лідерів – Яценюка, Кличка і Тягнибока, не ходив на переговори з Януковичем і не закликав Майдан до примирення з владою. Не був на Майдані у найстрашніші його моменти, однак і не робив дурниць та провокаційних заяв.

Усі імовірних конкурентів по президентській гоңці. Короткострокового негативу за ним не водилося, а старе українці своїм політикам згадувати не звикли...

http://press.ua

Теги: Порошенко

Юлія Білченко
ВИПУСКНИЙ РЕДАКТОР

31 травня 2014 р., 12:59

Перегляди: 10956

Коментарі: 0

Родюрувати

Надсилати товаришчу

Коментарі:

comments powered by Disqus

Головна

Про нас

Сторінки

Архів

Закони

Контакти

Рейтинг

Корупція

Економіка

Новини світу

Конфлікти

Корупція

Конфлікти

Кримінал

Позиція

Коментарі

Різне

Думка

Політика

Економіка

Події

Відео

Блоги

Відео

Блоги

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал

Реклама на сайті • Наші партнери

Політика конфіденційності

Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності записного гіперпосилання на джерело. Збіг прав на текст зображення, фотографії та відеозаписи належить їх авторам.

Facebook

Twitter

YouTube

RSS-підписка

Email-розсилка

Мобільна версія